

32004D0573

6.8.2004

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 261/28

DECYZJA RADY

z dnia 29 kwietnia 2004 r.

w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu wydalenia z terytorium dwóch lub więcej Państw Członkowskich, obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnemu nakazowi wydalenia

(2004/573/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Włoskiej ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szeroko zakrojony plan w celu zwalczania nielegalnej imigracji i handlu ludźmi w Unii Europejskiej ⁽²⁾, zatwierdzony przez Radę w dniu 28 lutego 2002 r., który został stworzony na podstawie komunikatu Komisji z dnia 15 listopada 2001 r. dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnej polityki dotyczącej nielegalnej imigracji, ustanawia, że polityka readmisji i wydalenia jest integralnym i istotnym elementem walki z nielegalną imigracją. W tym celu Szeroko Zakrojony Plan podkreśla konieczność wzmocnienia kilku praktycznych środków, włącznie z ustanowieniem wspólnego podejścia i współpracy między Państwami Członkowskimi w odniesieniu do wprowadzenia w życie środków wydalenia. Dlatego powinny zostać przyjęte wspólne normy procedur wydalenia.
- (2) Plan zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej, zatwierdzony przez Radę w dniu 13 czerwca 2002 r., który został stworzony na podstawie komunikatu Komisji z dnia 7 maja 2002 r. dla Rady i Parlamentu Europejskiego „Ku zintegrowanemu zarządzaniu granicami zewnętrznymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej”, przewiduje racjonalne operacje repatriacji jako jeden ze środków i działań zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej.
- (3) Program Działań na rzecz Wydalenia, zatwierdzony przez Radę w dniu 28 listopada 2002 r., który został stworzony

na podstawie Zielonej Księgi Komisji z dnia 10 kwietnia 2002 r. w sprawie polityki wydalenia nielegalnych rezydentów, jak również komunikatu Komisji z dnia 14 października 2002 r. dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowej polityki wydalenia nielegalnych imigrantów, zaleca, jako jeden ze środków i działań z uwzględnieniem udoskonalonej współpracy operacyjnej między Państwami Członkowskimi, aby wydalenie obywateli państw trzecich będących nielegalnymi rezydentami w Państwie Członkowskim było tak skuteczne, jak to jest możliwe poprzez rozdział istniejących możliwości organizowania wspólnych lotów.

- (4) Ważne jest unikanie próżni przez Wspólnotę w zakresie organizacji wspólnych lotów.
- (5) Od dnia 1 maja 2004 r. Rada nie może działać z inicjatywy Państwa Członkowskiego.
- (6) Rada wykorzystwała wszelkie możliwości otrzymania na czas opinii Parlamentu Europejskiego.
- (7) W tych wyjątkowych okolicznościach powinna zostać przyjęta decyzja bez opinii Parlamentu Europejskiego.
- (8) Państwa Członkowskie mają wprowadzić w życie niniejszą decyzję z poszanowaniem praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r., Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko torturom i innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu, lub karaniu z dnia 10 grudnia 1984 r., Konwencji Genewską z dnia 28 lipca 1951 r. i Protokołu z Nowego Jorku do niej z dnia 31 stycznia 1967 r., odnoszącego się do statusu uchodźców, Konwencji Praw Dziecka z dnia 20 listopada 1989 r., oraz Karty Podstawowych Praw Unii Europejskiej z dnia 18 grudnia 2000 r. ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 19.9.2003, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 142 z 14.6.2002, str. 23.

⁽³⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

(9) Niniejsza decyzja powinna stosować się bez uszczerbku dla odpowiednich instrumentów międzynarodowych w zakresie wydalenia drogą powietrzną, takich jak Załącznik 9 do Konwencji z Chicago o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (ICAO) z 1944 r. oraz odnośnych dokumentów Europejskiej Konferencji Lotnictwa Cywilnego (ECAC).

(10) Niewiążące Wspólne wytyczne w sprawie postanowień dotyczących tajności w odniesieniu do wspólnych wydaień droga powietrzną powinny zapewniać użyteczną pomoc we wprowadzaniu w życie niniejszej decyzji.

(11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nim związana, ani mu nie podlega. Jednakże uwzględniając, że niniejsza decyzja rozbudowuje dorobek Schengen w rozumieniu przepisów tytułu IV część trzecia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego Protokołu, Dania podejmuje decyzję o wprowadzeniu niniejszego instrumentu do własnego prawa krajowego w okresie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszej decyzji przez Radę.

(12) W odniesieniu do Republiki Islandii i Królestwa Norwegii, niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dnia 18 maja 1999 r. dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, mieszczących się w obszarze określonym w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych ustaleń w związku ze stosowaniem tej Umowy ⁽²⁾. W wyniku procedur określonych w wymienionej wyżej Umowie prawa i obowiązki wpływające z niniejszej decyzji stosuje się również do tych dwóch państw oraz w stosunkach pomiędzy tymi państwami a Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, do których niniejsza decyzja jest adresowana.

(13) Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia, zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, wyraziły życzenie przyjęcia i stosowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej decyzji jest koordynacja wspólnych wydaień drogą powietrzną z jednego lub więcej Państw Członkowskich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnemu nakazowi wydalenia (zwanym dalej obywatelami państw trzecich).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „obywatel państw trzecich” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, Republiki Islandii lub Królestwa Norwegii;
- b) „organizujące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, które jest odpowiedzialne za organizację wspólnych lotów;
- c) „uczestniczące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, które uczestniczy we wspólnych lotach zorganizowanych przez organizujące Państwo Członkowskie;
- d) „wspólny lot” oznacza transport obywateli państw trzecich przewożonych przez wybranego do tego celu przewoźnika lotniczego;
- e) „operacje wydalenia” oraz „wspólne wydalenia droga powietrzną” oznaczają wszelkie działania, które są niezbędne w celu wydalenia obywateli państw trzecich, włącznie z transportem na wspólnych lotach;
- f) „eskorta(-y)” oznacza(-ją) personel ochrony odpowiedzialny za towarzyszenie obywatelom państw trzecich we wspólnych lotach i osoby odpowiedzialne za opiekę medyczną i tłumaczy.

Artykuł 3

Władze krajowe

Każde Państwo Członkowskie powołuje władze krajowe odpowiedzialne za zorganizowanie oraz/lub uczestniczące we wspólnych lotach i zakomunikowanie istotnych informacji innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 4

Zadania organizującego Państwa Członkowskiego

1. Jeżeli Państwo Członkowskie, które jest otwarte na uczestnictwo innych Państw Członkowskich, podejmuje decyzję o zorganizowaniu wspólnych lotów w celu wydalenia obywateli państw trzecich, informuje władze krajowe tych Państw Członkowskich.

2. Władze krajowe organizującego Państwa Członkowskiego przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że wspólne loty przeprowadzane są właściwie. W szczególności:

- a) wybierają przewoźnika lotniczego i ustalają z wybranym przewoźnikiem lotniczym wszelkie właściwe koszty wspólnego lotu, oceniają odpowiednie zobowiązania umowne oraz zapewniają, że podejmowane są wszelkie właściwe środki w celu przeprowadzenia wspólnego lotu włącznie z zapewnieniem właściwej pomocy obywatelom państw trzecich i eskort;

- b) żądają i otrzymują od państw trzecich tranzytu i miejsca przeznaczenia, zezwolenia, które są wymagane do wprowadzenia w życie wspólnego lotu;
- c) wykorzystują kontakty i czynią odpowiednie uzgodnienia w celu organizacji wspólnego lotu z uczestniczącymi Państwami Członkowskimi.
- d) definiują szczegóły i procedury operacyjne oraz ustalają, w porozumieniu z uczestniczącymi Państwami Członkowskimi, liczbę eskort, które są właściwe w stosunku do liczby wydalanych obywateli państw trzecich;
- e) dokonują wszelkich właściwych ustaleń finansowych z uczestniczącymi Państwami Członkowskimi.

Artykuł 5

Zadania uczestniczącego Państwa Członkowskiego

Jeżeli uczestniczące decyduje się uczestniczyć we wspólnym locie, uczestniczące Państwo Członkowskie:

- a) informuje władze krajowe organizującego Państwa Członkowskiego o swoim zamiarze uczestniczenia we wspólnym locie, określając liczbę wydalanych obywateli państw trzecich;
- b) dostarcza odpowiednią liczbę eskort w stosunku do każdego wydalanego obywatela państwa trzeciego. Jeżeli eskorty zapewniane są w całości przez organizujące Państwo Członkowskie, każde uczestniczące Państwo Członkowskie zapewnia obecność przynajmniej dwóch przedstawicieli na pokładzie. Ci przedstawiciele, którzy mają taki sam status jak eskorty, są odpowiedzialni za dowieszenie obywateli państw trzecich, za których są odpowiedzialni do ich kraju przeznaczenia.

Artykuł 6

Wspólne cele

Organizujące Państwo Członkowskie i każde uczestniczące Państwo Członkowskie:

- a) zapewnia, że każdy obywatel państwa trzeciego i eskorty posiadają ważny dokument podróży oraz inne niezbędne dokumenty, takie jak wizy tranzytowe i/lub wjazdowe, zaświadczenia lub inne dokumenty;
- b) informuje, tak szybko, jak to możliwe, swoje przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne w państwach trzecich tranzytu i celu o uzgodnieniach dotyczących wspólnego lotu w celu uzyskania niezbędnej pomocy.

Artykuł 7

Klauzula konchowa

W przeprowadzaniu wspólnych wydań drogą powietrzną Państwa Członkowskie uwzględniają Wspólne wytyczne w sprawie postanowień dotyczących tajności w odniesieniu do wspólnych wydań drogą powietrzną.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Adresaci

Niniejsza decyzja adresowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 kwietnia 2004 r.

W imieniu Rady

M. McDOWELL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE WYTYCZNE W SPRAWIE POSTANOWIEŃ DOTYCZĄCYCH TAJNOŚCI W ODNIESIENIU DO WSPÓLNYCH WYDALEŃ DROGĄ POWIETRZNĄ

1. FAZA PRZED WYDALENIEM

1.1. **Wymagania odnośnie do osób wydalanych**1.1.1. *Sytuacja prawna*

Wspólne loty są organizowane dla nielegalnych rezydentów, którzy są osobami, które nie spełniają lub przestały spełniać warunki wjazdu, obecności lub pobytu na terytorium Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej. Organizujące Państwo Członkowskie i każde uczestniczące Państwo Członkowskie zapewnia, że sytuacja prawna każdej osoby wydalanej, za które są odpowiedzialni, pozwala na wydalanie.

1.1.2. *Warunki medyczne i dokumentacja medyczna*

Organizujące Państwo Członkowskie i każde uczestniczące Państwo Członkowskie zapewnia, że osoby wydalane, za które są odpowiedzialne mają właściwy stan zdrowia, który pozwala legalnie i rzeczywiście na bezpieczne wydalanie drogą powietrzną. Dostarcza się dokumentacji medycznej osób wydalanych z wiadomymi zaleceniami lekarskimi lub jeżeli leczenie medyczne jest niezbędne. Taka dokumentacja medyczna zawiera wyniki badań lekarskich, diagnozę i wyszczególnienie możliwie potrzebnych leków w celu pozwolenia na niezbędne środki medyczne. Zapewnia się wielojęzyczne wersje dokumentacji medycznej, jeżeli towarzyszący personel medyczny nie jest w stanie dobrze rozumieć oryginalnego języka. Organizujące i uczestniczące Państwa Członkowskie zachęca się do używania wspólnego standardowego formularza dokumentacji medycznej lub deklaracji dla potrzeb lotu. Uczestniczące Państwa Członkowskie informują wcześniej Państwo Członkowskie organizujące operację wydalania o jakichkolwiek warunkach medycznych, które miałyby skutki dla możliwości wydalania osoby wydalanej. Organizujące Państwo Członkowskie zastrzega dla siebie prawo odmowy dostępu do wspólnego lotu każdej osobie wydalanej z warunkami medycznymi, które oznaczałyby, że ich wydalanie jest niezgodne z zasadami bezpieczeństwa i godności.

1.1.3. *Dokumentacja*

Organizujące Państwo Członkowskie i każde uczestniczące Państwo Członkowskie zapewnia, że w odniesieniu do każdej osoby wydalanej dostępne są ważne dokumenty podróży i inne niezbędne dodatkowe dokumenty, zaświadczenia oraz inne dokumenty. Uprawniona osoba przechowuje dokumentację do przyjazdu do kraju przeznaczenia.

Odpowiedzialnością organizującego Państwa Członkowskiego i każdego uczestniczącego Państwa jest zapewnienie, że eskorty i przedstawiciele mają wizy wjazdowe w miarę potrzeby do kraju(-ów) tranzytu i celu wspólnego lotu.

1.1.4. *Notyfikacje*

Organizujące Państwo Członkowskie zapewnia, że linie lotnicze, państwa tranzytu, jeżeli jest to stosowne, i kraju przeznaczenia są powiadomione i skonsultowane wcześniej należycie o operacji wydalania.

1.2. **Wymagania w odniesieniu do eskort**1.2.1. *Eskorty z organizującego Państwa Członkowskiego*

Jeżeli organizujące Państwo Członkowskie przewiduje eskorty dla wszystkich osób wydalanych, każde uczestniczące Państwo Członkowskie wyznacza przynajmniej dwóch przedstawicieli do bycia obecnymi na pokładzie statku powietrznego; powinni oni być odpowiedzialni za dowieszenie osób wydalanych, za które są oni odpowiedzialni, do władz lokalnych w kraju przeznaczenia.

1.2.2. *Eskorty z uczestniczących Państw Członkowskich*

Jeżeli organizujące Państwo Członkowskie zamierza obciążyć się wyłącznie za osoby wydalane ze swojego kraju, uczestniczące Państwa Członkowskie zapewniają eskorty osób wydalanych, za które są oni odpowiedzialni. W takich przypadkach uczestnictwo różnorodnych jednostek krajowych wymaga wzajemnego porozumienia między organizującym Państwem Członkowskim i uczestniczącymi Państwami Członkowskimi w sprawie zasad bezpieczeństwa określonych w niniejszych Wspólnych Wytycznych lub w innych porozumieniach między Państwami Członkowskimi i następują wcześniejsze konsultacje w sprawie wszelkich szczegółów operacji.

1.2.3. Wykorzystanie eskort z sektora prywatnego

Jeżeli uczestniczące Państwo Członkowskie wykorzystuje eskorty z sektora prywatnego, władze tego Państwa Członkowskiego zapewniają przynajmniej jednego urzędowego przedstawiciela na pokładzie lotu.

1.2.4. Umiejętności i szkolenie eskort

Eskorty wyznaczone na pokład wspólnych lotów uzyskują wcześniej specjalne szkolenie w celu przeprowadzania takich misji; muszą być oni zaopatrzeni w niezbędną pomoc w zależności od misji.

Eskorty wykorzystywane do wspólnych lotów powinny możliwie znać standardy wydalenia organizującego Państwa Członkowskiego i uczestniczących Państw Członkowskich. Państwa Członkowskie zachęca się zatem do wymiany informacji o ich odpowiednich szkoleniach dla eskort i oferowania szkoleń dla eskort z innych Państw Członkowskich.

1.2.5. Kodeks postępowania eskort

Eskorty nie są uzbrojone. Mogą mieć na sobie cywilne ubrania, które mają charakterystyczny emblemat do celów identyfikacji. Inne należycie akredytowane osoby towarzyszące mają także taki charakterystyczny emblemat.

Członkowie eskorty są strategicznie rozmieszczeni na statku powietrznym w celu zapewnienia optymalnego bezpieczeństwa. Ponadto powinni zostać usadzeni z osobami wydalonymi, za które są oni odpowiedzialni.

1.2.6. Uzgodnienia dotyczące liczby eskort

Liczba eskort jest ustalana na podstawie każdego przypadku po analizie potencjalnych ryzyk i po wzajemnych konsultacjach. Zaleca się w większości przypadków, że jest ich przynajmniej tyle samo, co osób wydalanych na pokładzie. Jednostka zabezpieczająca jest dostępna do pomocy, w miarę potrzeby (np. w przypadkach dalekich odległości).

2. FAZA PRZED ODLOTEM W PORTACH WYLOTU LUB MIĘDZYŁĄDOWAŃ

2.1. Transport na lotnisko i pobyt na lotnisku

W odniesieniu do transportu na lotnisko i pobytu na nim stosuje się, co następuje:

- a) z zasady, eskorty i osoby wydalane powinny być na lotnisku przynajmniej trzy godziny przed odlotem;
- b) osoby wydalane powinny być w skrócie poinformowane o zastosowaniu wobec nich wydalania i że w ich interesie leży pełna współpraca z eskortami. Powinno być wyjaśnione, że jakiegokolwiek zachowanie w celu przeszkodzenia lotowi nie będzie tolerowane i nie doprowadzi do przerwania operacji wydalania;
- c) organizujące Państwo Członkowskie zapewniają bezpieczny obszar na lotnisku w celu zapewnienia dyskretnego zebrania i bezpiecznego wejścia na pokład osób wydalanych. Ten obszar powinien także zabezpieczać przyłot statku powietrznego innego Państwa Członkowskiego, które transportuje osoby wydalane w celu przyłączenia do wspólnego lotu;
- d) jeżeli wspólny lot ma międzylądowanie na lotnisku innego Państwa Członkowskiego w celu zabrania osób wydalanych, odpowiedzialnością tego Państwa Członkowskiego jest zapewnienie bezpiecznego obszaru na lotnisku;
- e) przedstawiciele uczestniczącego Państwa Członkowskiego dowożą osoby wydalane, za które są oni odpowiedzialni, urzędnikom Państwa Członkowskiego bieżącego miejsca, którzy zwykle będą z organizującego Państwa Członkowskiego. Przedstawiciele uczestniczących Państw Członkowskich wskazują, o ile zaistnieje taka potrzeba, które osoby wydalane wyraziły zamiar niewjeścia na statek powietrzny, w szczególności – które z nich wymagają szczególnej uwagi w związku z ich warunkami fizycznymi lub psychologicznymi;
- f) Państwo Członkowskie bieżącego miejsca operacji wydalania jest odpowiedzialne za wykonanie suwerennej władzy (np. środki przymusu). Władza eskort z innego uczestniczących Państw Członkowskich jest ograniczona do samoobrony. Dodatkowo, przy braku urzędników stosowania prawa z Państwa Członkowskiego bieżącego miejsca lub do celów wsparcia urzędników stosowania prawa, eskorty mogą podjąć uzasadnione i odpowiednie działanie w odpowiedzi na bezpośrednie i poważne ryzyko w celu zapobieżenia ucieczce osoby wydalanej, powodującej zranienie siebie lub strony trzeciej, lub uszkodzenia mienia.

2.2. Rejestracja, wejście na pokład i kontrola bezpieczeństwa przed odlotem

Ustalenia dotyczące rejestracji, wejścia na pokład i kontroli bezpieczeństwa przed wejściem na pokład ustala się następująco:

- a) eskorty Państwa Członkowskiego bieżącego miejsca odpowiedzialne są za rejestrację i asystowaniu przejścia stref kontroli;
- b) wszelkie osoby wydalone przechodzą staranne przeszukanie przed wejściem na pokład wspólnego lotu. Wszelkie przedmioty, które mogą stanowić zagrożenie bezpieczeństwa osób i bezpieczeństwa wspólnego lotu, zabiera się i umieszcza w luku bagażowym;
- c) „bagaż osób wydalanych nie powinien być umieszczany w kabinie pasażerskiej”. Wszelkie bagaże umieszczone w luku powinny być poddane kontroli bezpieczeństwa i być oznaczone nazwiskiem właściciela. Wszystko, co jest uważane za niebezpieczne zgodnie z zasadami Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO), usuwa się z bagażu;
- d) pieniądze i przedmioty wartościowe powinny być umieszczone w przezroczystym opakowaniu i oznaczone nazwiskiem właściciela. Osoby wydalone informuje się o procedurze dotyczącej przedmiotów i pieniędzy, które zostały odłożone;
- e) w odniesieniu do każdej operacji wydalenia organizujące Państwo Członkowskie ustala maksymalną dopuszczalną masę bagażu na każdą osobę wydalaną;
- f) wszystkie osoby wydalone wprowadzane są na pokład wspólnego lotu przez personel Państwa Członkowskiego bieżącej lokalizacji oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, z towarzyszeniem eskort odpowiedzialnych za operację wydalenia.

3. PROCEDURA LOTU

3.1. Środki bezpieczeństwa na pokładzie statku powietrznego

Podczas lotu stosuje się następujące środki bezpieczeństwa na pokładzie statku powietrznego:

- a) szef operacji wydalenia organizującego Państwa Członkowskiego określa całościowy plan bezpieczeństwa i nadzoru do wprowadzenia w życie na pokładzie statku powietrznego (przemieszczania w kabinie, posiłkach itd.). Wszystkie eskorty muszą być poinformowane o planie bezpieczeństwa i nadzoru przez rozpoczęciem operacji wydalenia;
- b) w przypadkach gdy osoby wydalone są różnej przynależności państwowej, są one rozmieszczane w kabinie pasażerskiej zgodnie z Państwem Członkowskim odpowiedzialnym za skuteczność ich wydalenia i zgodnie ze swoimi ostatecznymi miejscami przeznaczenia;
- c) pasy są zapięte podczas całego lotu;
- d) w przypadku dużego incydentu na pokładzie (np. zachowania mającego na celu przerwanie lotu i zagrażające zakończeniu operacji lub bezpieczeństwu tych na pokładzie lotu), szef operacji z organizującego Państwa Członkowskiego, w ścisłej współpracy z i/lub zgodnie ze wskazówkami kapitana lotu, odpowiedzialna jest za dowodzenie operacją w celu przywrócenia porządku.

3.2. Wykorzystanie środków przymusu

Środki przymusu wykorzystuje się następująco:

- a) środki przymusu są wprowadzane w życie z poszanowaniem indywidualnych praw osób wydalanych;
- b) przymus może być wykorzystany w stosunku do osób, które odmawiają lub sprzeciwiają się wydaleniu. Wszelkie środki przymusu muszą być proporcjonalne i nie przekraczać uzasadnionej siły. Godność i fizyczna integralność osoby wydalanej musi zostać zachowana. W konsekwencji, w przypadku wątpliwości, operację wydalenia włącznie z wprowadzeniem w życie prawnego przymusu opartego na sprzeciwie i niebezpieczności osoby wydalanej wstrzymuje się zgodnie z zasadą „wydalenie nie za wszelką cenę”;
- c) żadne środki przymusu nie powinny utrudniać lub zagrażać możliwości normalnego oddychania przez osobę wydalaną. W przypadku zastosowania siły przymusu należy upewnić się, że klatka piersiowa osoby wydalanej pozostaje w pozycji pionowej i nic nie wpływa na jej lub jego klatkę piersiową, żeby utrzymać normalne funkcje oddychania;
- d) unieruchomienie opierających się osób wydalanych można osiągnąć środkami obezwładniającymi, które nie będą stanowić zagrożenia godności i integralności fizycznej.
- e) organizujące Państwo Członkowskie i każde uczestniczące Państwo Członkowskie zgadza się uprzednio na wykaz dozwolonych środków obezwładniających w trakcie operacji wydalenia. Wykorzystanie środków uspokajających w celu ułatwienia wydalenia jest zakazane bez uszczerbku dla środków nagłych w celu zapewnienia bezpieczeństwa lotu;
- f) wszelkie eskorty są informowane i uświadamiane o dozwolonych i zakazanych środkach obezwładniających;

- g) obezwładnione osoby wydalone pozostają pod stałym nadzorem podczas całego lotu;
- h) decyzję o tymczasowym usunięciu środków podejmuje szef lub zastępca szef operacji wydalenia.

3.3. **Personel medyczny i tłumacze**

Uzgodnienia w odniesieniu do personelu medycznego i tłumaczy ustala się następująco:

- a) przynajmniej jeden lekarz medycyny powinien być obecny podczas wspólnego lotu;
- b) lekarz powinien mieć dostęp do odpowiedniej dokumentacji osób wydalanych i być poinformowany przed odlotem o osobach wydalanych szczególnie o zaleceniach lekarskich. Upřednio nieznanne zalecenia lekarskie, które zostały rozpoznane bezpośrednio przed odlotem i które mogą wpływać na wydalenie, powinny być ocenione wraz z odpowiedzialnymi władzami;
- c) wyłącznie lekarz może po precyzyjnej diagnozie lekarskiej zastosować leki osobom wydalanim. Leki wymagane przez osobę wydalana podczas lotu mogą być na pokładzie;
- d) każda osoba wydalana może zwrócić się do lekarza lub eskorty bezpośrednio, lub poprzez tłumacza w języku, w którym on lub ona umie się wyrażać;
- e) organizujące Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwy personel medyczny i językowy jest dostępny w odniesieniu do operacji wydalenia.

3.4. **Dokumentacja i monitoring operacji wydalenia**

3.4.1. *Nagrywanie i obserwatorzy z państw trzecich*

Wszelkie wideo- i/lub audio-nagrywanie lub monitorowanie wspólnych lotów przez obserwatorów z państw trzecich podlega upředniej umowie między organizującym Państwem Członkowskim i uczestniczącym Państwem Członkowskim.

3.4.2. *Sprawozdania wewnętrzne o operacjach wydalenia*

Organizujące Państwo Członkowskie i uczestniczące Państwa Członkowskie wymieniają swoje wewnętrzne sprawozdania o operacji wydalenia, jeżeli nie zamierza się przygotować wspólnego sprawozdania. Jest to szczególnie ważne, jeżeli operacja wydalenia nie powiodła się. Wszelkie sprawozdania z misji są ściśle tajne i wyłącznie do użytku wewnętrznego. Sprawozdania zawierają informacje o incydentach oraz środkach medycznych i przymusu, jeżeli takie miały miejsce.

3.4.3. *Obsługa mediów*

Organizujące i uczestniczące Państwa Członkowskie uzgadniają przed operacją wydalenia charakter i czas publikacji (jeżeli w ogóle) podanej na temat operacji wydalenia. Informacja o operacji wydalenia będzie zwykle wydana po jej zakończeniu. Należy uniknąć publikacji fotografii lub szczegółów osobistych eskort.

4. FAZA TRANZYTU

Dyrektywę Rady 2003/110/we z dnia 25 listopada 2003 w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów wydalenia drogą powietrzną ⁽¹⁾ stosuje się podczas tranzytu w Państwie Członkowskim.

5. FAZA PRZYBYCIA

Po przybyciu:

- a) organizujące Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za skontaktowanie się z władzami w kraju przeznaczenia; uczestniczące Państwa Członkowskie są włączone w ten proces;
- b) szef operacji wydalenia z organizującego Państwa Członkowskiego powinna być rzeczniczką w celu ustanowienia kontaktów z władzami lokalnymi po przyjeździe, chyba że inny rzecznik został uzgodniony między organizującymi i uczestniczącymi Państwami Członkowskimi przed przybyciem;
- c) organizujące Państwo Członkowskie i każde uczestniczące Państwo Członkowskie dowozi osoby wydalone, za które są oni odpowiedzialni, do władz w kraju przeznaczenia, z ich bagażem i wszelkimi rzeczami, które były zabrane przed wejściem na pokład. Dowodzący przedstawiciele organizującego i uczestniczących Państw Członkowskich będą odpowiedzialni za dowieszenie osób wydalanych do władz lokalnych po przybyciu. Eskorty zwykle nie opuszczają statku powietrznego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 6.12.2003, str. 26.

- d) gdzie sytuacja tego wymaga i jest to wykonalne, organizujące i uczestniczące Państwa Członkowskie powinny zaprosić personel konsularny, oficerów łącznikowych ds. imigracji lub inne strony zainteresowanych Państw Członkowskich w celu ułatwienia przewozu osób wydalanych do władz lokalnych, o ile jest to zgodne z praktykami krajowymi i procedurami;
- e) osoby wydalane nie powinny mieć kajdanek lub innych środków obezwładniających w trakcie przewożenia do władz lokalnych;
- f) przewożenie osób wydalanych następuje poza statkiem powietrznym (albo w przejściu, albo odpowiednich pomieszczeniach portu lotniczego – w zależności od tego, które z nich uważane jest za odpowiednie). O ile to możliwe, powstrzymuje się władze lokalne od wejścia na pokład statku powietrznego;
- g) czas spędzony w porcie lotniczym miejsca przeznaczenia powinien zostać skrócony do minimum;
- h) odpowiedzialnością organizującego Państwa Członkowskiego i każdego uczestniczącego Państwa Członkowskiego jest posiadanie w miejscu wypadku uzgodnień dotyczących eskorty i przedstawicieli (oraz osób wydalanych, na których readmisję nie zezwolono), w przypadku kiedy odlot statku powietrznego jest odwołany z powodu tego, że osoby wydalane wysiadły. Takie uzgodnienia powinny zawierać zapewnienie utrzymania przez noc, jeżeli jest to konieczne.

6. NIEPOWODZENIE OPERACJI WYDALENIA

W przypadku kiedy władze kraju przeznaczenia odmawiają wjazdu na swoje terytorium lub kiedy operacja wydalania została przerwana z innych powodów, organizujące Państwo Członkowskie i każde uczestniczące Państwo Członkowskie podejmuje odpowiedzialność, na swój koszt, za wydalenie osób wydalanych, za które są oni odpowiedzialni, na ich właściwe terytoria.
